

תת"ע 3820/04/18 - מדינת ישראל נגד מגדי אבו חדיר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3820-04-18 מדינת ישראל נ' מגדי אבו חדיר
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מגדי אבו חדיר

הנאשמים

החלטה

הנאשם עומד לדין בגין עבירה של נהיגה ברכב שהיו מותקנות בו חגורות בטיחות מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות - עבירה בניגוד לתקנה 83 ב(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר בכתב האישום, וטען בישיבת ההקראה: "אני הייתי באותו היום חגורשעצראותיהשומר".

מטעם התביעה העיד השומר, אופיר קרמר, אשר ערך את הדו"ח (ת/1). בהתאם לדו"ח, השומר עצר לביקורת את משאיתו של הנאשם, ותוך שמירת קשר עין רצוף עם הנהג, עלה למשאית לקחת רישיונות, ואז הבחין בנאשם יושב על רצועת המותניים של חגורת הבטיחות, כאשר היא תפוסה בתפס, ורק רצועת הכתף מונחת על הנאשם, השומר ביקש מהנאשם להורדי את החגורה, הנאשם ניתק את החגורה מהתפס אך לא יכול היה למשוך אותה מאחר וישב על החגורה.

דברי הנאשם, כפי שנרשמו מפיו ע"י השומר בדו"ח: "מה יש לי להגיד, אני שם חגורה ואתה אומר שזה לא תקין מה אני יגיד לך".

בחקירתו הנגדית עמד השומר על כך שעוד לפני שביקש רישיונות מהנאשם, מייד כשעלה למשאית זיהה את העבירה, לדבריו ראה את הנאשם יושב על רצועת המותניים ואת רצועת הכתף העביר מעל הראש, מצב של חצי חגירה ש זהו מצב שהוא גם לא חוקי וגם לא בטיחותי.

הנאשם העיד להגנתו כי השומר לאחר שעצר אותו וביקש רישיונות עשה סיבוב מסביב לעגלה, ורק לאחר מכן עלה למשאית וכשהשומר עלה למשאית הוא כבר היה בלי חגורה. וכשהשומר בא להחזיר לו את הרישיון הוא אמר לו שהוא

בלי חגורה. הנאשם לדבריו אמר לשוטר כי הוא בלי חגורה מאחר והביאי את התיק של הרישיונות מאחורה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו מטעמם, ושמעתי את עדויותיהם, מצאתי כי נפער סדק בראיות התביעה.

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח שערך תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, למסלול נסיעת הנאשם, מקום עמידתו, קיום קשר עין עם הנאשם מקום עצירת הנאשם, ומכלול העובדות הרלוונטיות לאישום.

2. עדותו של עד התביעה בביהמ"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם.

משעה שאין בפניי עדות כי בשעה כי השוטר הבחין בנאשם כאשר חגורת הבטיחות איננה מונחת עליו כחוק במהלך הנהיגה עצמה, נוצר ספק בדבר מלוא האלמנטים של העבירה.

טענת הנאשם היא כי הוריד את החגורה כדי לקחת רישיונותיו, אשר היו בחלק האחורי.

בדוח עצמו אין התייחסות לאופציה זו.

לשאלות בעניין הנ"ל, השיב עד התביעה כי לא זוכר בוודאות את המקרה, ראה שורה 12 לעמוד 3.

הריני מביעה הערכתי לכנותו של השוטר.

לו טען בפניי כי בחלוף זמן כה רב מיום ביצוע העבירה, האירוע שמור בזיכרונו במלואו, הייתי נוטה לפקפק בהצהרה זו.

תוצאת ספק זו, זיכוי של הנאשם.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשע"ט, 29 נובמבר 2018, במעמד הצדדים